

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja po pošti

za Avstro-Ogrsko: K 25—
celo leto skupaj naprej . . . 18—
pol leta . . . 6:50
četrt leta . . . 2:80
na mesec . . . 2:80

Vprašanjem glede inšertov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka.
Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Kraljeva ulica št. 5, telefon št. 85.

Izloži vseh dan sveder izvenšani nedelje in praznika.

Inšerati veljajo: petdnevna petkrat po 16 vin, za enkrat po 20 vin, za dvakrat po 18 vin, za trikrat ali večkrat po 16 vin. Parte in zahvata vrsta 25 vin.
Postano vrsta 30 vin. Pri večjih inšercijah po dogovoru.
Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inšerati l. t. 4, to je administrativne stvari.

Poslanost št. 10 velja 10 vizirjev.

Na plamena naročila brez istodobne vplate naložbe se ne ozi.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen: K 24—
celo leto naprej . . . 12—
pol leta . . . 6—
četrt leta . . . 2—
na mesec . . . 2—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vrnejo.

Uredništvo: Kraljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Naše uradno poročilo.

Dunaj, 9. oktobra. (Kor. urad.)
Uradno se razglasi:

VZHODNO BOJIŠČE.

Fronta proti Romuniji.

Zavezniške čete generala von Falkenhayna so vrgle včeraj sovražnika pri Törzvaru ter so Braševu v ljutih cestnih bojih očistile sovražnika. Sovražna ojačenja, ki so prihajala iz Haromszeka, smo jugovzhodno od Földvára zadržali in porazili. Romuni zapuščajo povsod bojišče.

Sovražnik se mestoma upira armadi generala von Arza, ki prodira v gorovje Hargitta in Görgey.

Pri Sistoju ob bolgarski Donavi so se polastili nemški oddelki in avstro-ogrski pionirji s pomočjo naše donavske flotilje nekega od Romunov zasedenega otoka ter vplenile 6 topov in vjele 3 častnike in 155 mož.

Armadna fronta gim. konjenice nadvojvode Karla.

V pokrajini pri Ludovi so iztrgali nemški bataljoni Rusom neko višino. Na sedlu Pantir smo zavrnili sovražni sunek.

Fronta generalfeldmaršala princa Leopolda Bavorskega.

Naše pozicije med Svinjuhi in Kisjelinom so tvorile zopet porazišče močnih ruskih napadov, ki so se ponovili na obeh straneh Zaturčev tri do štirikrat zapored, pa so se končali zopet za sovražnika s popolnim neuspehom, združenim z najtežjimi izgubami.

ITALIJANSKO BOJIŠČE.

Sovražna artiljerijsko delovanje in delovanje metal min v južnem delu primorske fronte traja. Sovražna infanterija, ki je poskusila ob Kraški visoki planoti od Nove vasi in v odseku pri Gorici pretiti proti Sv. Katarini v napad, smo z zapornim ognjem zavrnili.

V Fassanskih alpah je prišlo v odseku Gardinal-Coldose do več ur trajajočih ljutih bližinskih bojev. Napadajočega sovražnika, močnega več bataljoni, smo popolnoma zavrnili. Vse višinske pozicije so naše čete obdržale.

JUGO - VZHODNO BOJIŠČE.

Ničesar novega.

Namesnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

DOGODKI NA MORJU.

V noči od 8. na 9. oktobra so naši hidroplani uspešno oblozili z bombami kolodvor in vojaške objekte v San Giorgiju di Nogaro in Latisani, nadalje obrambne baterije v Porto Busu, notranje pristanišče v Gradežu in baterijske pozicije ob dolnji Soči. Vsa letala so se kljub silnemu obstreljevanju nepoškodovana vrnila.

Brodovno poveljništvo.

Nemško uradno poročilo.

Berolin, 9. oktobra. (Kor. urad.)
Wolfiuv urad poroča:

Veliki glavni stan:

ZAPADNO BOJIŠČE.

Fronta generalfeldmaršala vojvode Albrehta Württemberškega:

Blizu obali in južno od Ypresa ter na fronti pri Artoisu armadne skupine prestonaslednika Ruprehta je vladalo živahno delovanje patrulj in živahno streljanje.

Krvava bitka ob Sommi traja. Skoraj so naši sovražniki - zavezniški še stopnjevali svoje napore. Tem bolj občutljiv je za nje težki, izgub polni poraz, kateri jim je prizadejala junaška infanterija in močna artiljerija armade generala von Belowa.

Niti najmanjši kos jarka na 25 km široki bojni fronti ni izgubljen. S posebno silo in v kratkih presledkih so nasokčili Angliji in Francozi brez ozira na svoje izredno težke izgube med Gueudecourtom in Bouchavesnesom. Čete generala von Böhma in Garnierja so jih vsakokrat do zadnjega zavrnile. Pri Le Sarsu smo vjeli pri izločanju nekega gnezda Angležev 90 mož ter vplenili 7 strojnih pušk.

Artiljerijski boji so dosegli tudi severno od Ancre in v posameznih odsekih južno od Somme, tako na obeh straneh Vermandovillersa, največjo silo.

Fronta nemškega prestonaslednika.

Obsežne nemške razstrelitve v Argonih so razdelele sovražne järke v velikem obsegu. Vzhodno od Mose je obojestranski ogenj od časa do časa čutno pojemal.

Skraino napetije vseh sil zahteva tudi od naših letalcev v izvidni službi artiljerije ter pri za to potrebnih varstvenih poletih izredno delo.

Težko svojo nalogo morejo letalci-opazovalci vršiti le, če odvrtaajo od njih bojni letalci sovražnika. Vsed tega je poskočilo število bojev v zraku na še nedoseženo višino, toda za nas so bili ti boji uspešni. Izgubili smo septembra 20 letal v zračnem boju, eno letalo pogrešamo. Francoške in angleške izgube pa znašajo: V bojih v zraku 97, sestreljenih z zemlje 25, neprostovoljno je pristalo v naših črtah 7, skupaj 129 letal. Razdeli se nekako na enake dele na naše in sovražno območje.

VZHODNO BOJIŠČE.

Armadna fronta generala princa Leopolda Bavorskega.

Rusi so obnovili včeraj svoj napad proti delu nedavno napadene fronte zapadno od Lucka. Na nobeni točki niso imeli uspeha, pač pa so zopet utrpeli kar največje izgube. Tudi tu krvav poraz naših sovražnikov. Jugovzhodno od Erzezanov smo zavrnili ruske sunke.

Armadna fronta generala kavalerije nadvojvode Karla.

V Karpatih smo potisnili s presemetljivim prodorom ob Babi Ludovi svoje pozicije naprej ter branili pridobitev v silnem bližinskem boju.

SEDMOGRAŠKO BOJIŠČE.

Napredovanje na vzhodnem Sedmograškem se nadaljuje. Romuni so v bitki pri Braševu poraženi. Zaman so poslegli njih s severa prihajajoča ojačenja v boj severovzhodno od Braševa. Törzvar smo vzele. Sovražnik se umika s cele črte.

BALKANSKO BOJIŠČE.

Armadna skupina generalfeldmaršala von Mackensena.

Nemške čete s pomočjo avstro-ogrskih monitorjev so se v nenačnem napadu polastile donavskega otoka severozapadno od Sistoja ter vjele 2 častnike in 150 mož in vplenile 6 topov.

MAKEDONSKO BOJIŠČE.

Zapadno od železnice Bitolj-Florina smo zavrnili sovražne napade. Vzhodno od železnice se je posrečilo sovražniku ustaliti se na levem bregu Črne.

Prvi generalni kvartirni mojster v. Ludendorff.

Cela romunska fronta omajana.

Udarec za udarcem pada z neizprosno energijo in jekleno učinkovitostjo na romunsko armado. Dne 29. septembra so bile romunske čete na Sedmograškem prvič občutno poražene; v obkoljevalni bitki pri Sibinju je uničil in razgal general Falkenhayn prvo romunsko armado. Sledili sta bitki pri Fogarassu in Braševu, v kateri sta podlegla levo krilo in centrum romunske vojske. Zaman so zagnali Romuni pri Braševu močne pri Haromszku zbrane rezerve v boj, da bi ojačili odporno silo svojega centra. Neizogiben poraz je doletel tudi te sveže sile in pod silnim pritiskom naših in nemških čet se umika poražena romunska armada nazaj čez meje, katere je pred dobrim mesecem tako zmagoslavno preokročila. Poraz romunskega centra in levega krila pa je spravljal tudi severno njeno krilo v opasen položaj. Zveza z njim je deloma pretirana, strategična in operacijska črta zlomljena in posledice porazov pri Fogarassu in Braševu se bodo tudi tu skoraj pokazale. Cela romunska fronta od Oršove do bukovinske meje je omajana, kriza romunske invazije je na vrhuncu in besede grofa Tisze in barona Buriana, ki sta pred tedni naznanjala skorajšno osvoboditev Sedmograške, so postale mnogoobetajoče oznanilo morda že jako blizke bodočnosti. Se upajo Romuni, da se bo morda njihova sreča obrnila in na njihovi fronti je opaziti živahno gibanje čet, ki dokazuje, da se vrši v vsej naglici nova grupacija romunske armade. Vojaški strokovnjaki sodijo, da se pripravlja romunsko armadno vodstvo na posebno srdit odpor v gorovju vzhodno gorenje Alute in gorenje Maroša. Sinočni uradni poročili — naše in nemško — pa nam ne pravita le o neprestanem energičnem prodiranju v vzhodni Sedmograški, temveč nam naznanjajo tudi, da so v teku še druge važne in morda zelo dalekosežne operacije. Naši pionirji in nemški oddelki so se polastili s pomočjo naših monitorjev donavskega otoka pri Sistoju, nasproti romunski Zimnici ter so tako storiли prvi korak za prehod čez Donavo. Vojaški strokovnjaki poudarjajo, da grozi od tu romunskim, v Valahiji (jugo-zapadni Romuniji) se nahajajočim četam, katerih pozornost je naravno obrnjena proti se-

veru, nova velika nevarnost za hrbitom. Dogodki ob Donavi so s tega vidika posebno zanimivi.

Sinočni naš komunike opisuje v kratkih potezah bitko za Braševu, ki je napravila konec romunskemu gospodarstvu na južnem Sedmograškem. Romunom je bilo mnogo do tega, da drže Braševu, zato so se vršili tudi luti boji v mestu samem, da bi na ta način omogočili pomoč s severa. Le največjemu pritisku so se Romuni v nedeljo vdali ter zapuščali cesto za cesto. Med tem časom se je vršila severno od Braševa pri Sv. Petru bitka s četami, ki so dosepele iz doline Zgornje Alute. Naše čete, ki so bile dosepele iz Földvára, so zmagale ter zapečatile usodo Braševa. Tudi pri Törzvaru, jugozapadno od Braševa so bile romunske čete, ki so hotele priti mestu preko prelaza v Braševskem gorovju na pomoč, popolnoma poražene. Romunske čete se tudi na tem najbolj južnem delu fronte umikajo na romunsko tla. Tudi v prostoru Szekely Udvarhelyja prodirajo čete generala Arza proti gorovju Hargita. Romuni se ponekod trdovratno upirajo, da omogočijo na ta način redno umikanje, ker so bili do sedaj na mnogih točkah že nakopičili velike zaloge. Pa tudi tu se kršijo uspehi Romunov izza prvih dni njihove ofenzive od ure do ure.

ROMUNSKO URADNO POROČILO.

6. oktobra. Silni boji v gornji dolini Tarnave. Ker je sovražnik napadel s premočnimi silami v okolici Fogarasa - Viedenyja, smo svoje čete umaknili. V prelazu Cainen in v dolini Jiu majhne praske.

7. oktobra. Malo pomembni boji so se vršili v prelazu Cainen in v dolini Jiu. Naše čete so zopet pričele z ofenzivo.

V Braševu.

Iz Budimpešte poročajo: Naše čete so naše osvobodile sedmograške kraje precej nepoškodovane. Kako je v Braševu še ni znano, ker so se tam vršili srđiti poulični boji. Od 41.000 prebivalcev jih je pred romunsko invazijo kakih 21.000 zbežalo. Od ostalih so Romuni odpeljali vse moške med 17. in 55. letom.

LISTEK.

Smrt psa.

Francoski spisal Octave Mirbeau; preložil A. Gradnik.
(Konec.)

»Vrgel se je name, gospod župan, vsa usta openjena; malo je manjkalo, da me ni ukral, gospod župan!« je vpil gospod Bernard tipajoč se po bedrih, po mečih in po trebuhu. Jol! Jol! Videl sem že močno stekle pse v svojem življenju, zares, močno stekle pse; ali gospod župan, nikoli, nikoli nisem videl bolj steklega, bolj strašnega. Jol! Jol!

Župan, zelo dostojanstven ali tudi zelo v zadregi, je stresel z glavo in pomislil.

»To je hudo! Zelo hudo! je mrmral. »Ali ste pa gotovi, da je tako stekel?«

»Da je tako stekel!« je vpil gospod Bernard ogorčen, »da ste ga videli, da ste videli njegove slin, njegove izbuljene oči in naježeno dla-

ko. To ni bi več pes, to je bil tiger, tiger, tiger!«

Potem, bolj svečano, je pogledal županu naravnost v oči in nadaljeval mirno:

»Čujte, ne gre več za politiko tu, gospod župan, gre za blagor prebivalstva, za varnost, blagor . . . ponavljam, meščanov. Če se odtegnete odgovornosti, ki jo nosite, če ne storite takoj odločnega koraka, se boste kmalu kesali, gospod župan, jaz vam to pravim, jaz, Bernard, notar!«

Gospod Bernard je bil načelnik radikalne opozicije in sovražnik županov. Ta se ni več obotavljal in je poslal po poljskega čuvaja.

V.

Turko, ki se je bil zatekel na trg, kjer se nihče ni upal približati mu, se je mirno zleknil. Orizel je koštrunovo kost, ki jo je držal med svojima skrižanima tacama.

Poljski čuvaj, oborožen s puško, ki mu jo je izročil župan in obdan od številnega spremstva, se je približal psu na deset korakov.

Župan, ki je z balkona občinskega doma prisostvoval prizoru v

družbi gospoda Bernarda, ni mogel si kaj, da ni rekel temu: »In vendar še je!« Z istim glasom, ki ga je moral imeti Galilej, ko je izustil svoje slavne besede.

»Res! Je . . . ta strašna žival, prihujene!« je odvrnil gospod Bernard, in obrnivši se proti poljskemu čuvaju je velel:

»Ne hodi preblizu, nespametnež!«

Trenotek je postajal svečan.

Poljski čuvaj, čepico po strani, srajčne rokave zavilane, obraz prešinjen od heroične vročice, je nabasal puško. »Da se ne prenašli!« je zaklical glas.

»Da ga ne zgreši!« je zaklical drugi.

»Meri v glavo!«

»Ne v ramena!«

»Pozor!« je zaklical poljski čuvaj, ki mu je brez dvoma bila na potu čepica in jo je vrgel zato z naglo kretljivo z glave, da je padla za njim v prah. »Pozor!«

In nameril je na psa, na ubogega psa, na pomilovanja vrednega psa, ki je izpustil svojo kost, gledal na množico s svojim sladkim in plahim

pogledom in ki očividno niti slutil ni, kaj vsi ti ljudje od njega hočejo. Tedaj je mrtvaška tišina sledila hrupu; ženske so si mašile ušesa, da ne bi čule poka; moški so zamižali; stiskali so se drug k drugemu. Tesnoba je spreletela to množico v pričakovanju nečesa nenevadnega in strašnega.

Poljski čuvaj je še vedno meril. Pum! Pum!

In v istem hipu je nekaj bolešno in zategnjeno zajecalo, da je mraz pretresel kosti in tuljenje se je razlegalo po celem trgu. Pes se je dvignil. Šepajoč po dveh nogah je bežal in pušal za sabo drobne kaplje krvi.

In ko je pes bežal, bežal, je poljski čuvaj osupnjen gledal svojo puško; množica je topa gledala na poljskega čuvaja in župan, usta odprta, je gledal gospoda Bernarda, navdaneja od groze in ogorčenja.

VI.

Turko je bežal ves dan grozovito plesajoč po svojih treh nogah. Kri je curčila od njega in včasih je postal, da si obliže rano; potem je zopet

odhitel opotekaje se; bežal je po cestah, po poljih, skozi vasi. Ali povsod je hitela pred njim novica, strašna novica o steklem psu. Njegove oči so motne, njegova dlaka naježena; iz gobca se mu cedi rdeča pena. In vasi se oborožujejo, pristave stržijo od kos. Povsod kamenje, palice, streli! Njegovo truplo je samo še ena sama velika rana, grozna, razcefrana rana na živem mesu, iz katere curkja kri na počestni prah, ki rdeči travo in barva potoke, kjer se pes kopa. In on beži, beži neprestano, spotika se ob kamenju, ob gručah prsti, ob šopih trave zasledovan brez prestanka od vpitja, ki hoče njegovo smrt.

Proti večeru je stopil na polje zaraščeno z žitom, visokim zrelim žitom, ki mu je veter mehko valoviti zlate klase. S sopečni bolki in otrpnelimi udi se je zgrudil na ležišče iz rdečih makov; in tam, sredi pepelkanja vesilih prepelic, sredi cvrčanja čirčka in žumenja dremajoče narave, ne da bi dal glasu od sebe, je izdahnil v molitvi k duši ubogih psov.

Gospodarstvo.

— Kmetovalci, vozite s kravami! Potreba bo oddati v bodoče mnogo živine za vojaštvo! Da bodo poljedelci mogli obdelati polje, je nujno potrebno, da nauče krave voziti. Poduk, kako se naj uče voziti krave, je bil že objavljen po domačih časopisih. Poljedelci pri nas imajo pa dostikrat predsodke glede vožnje s kravami, češ, da se ne spodobijo za trdnega kmeta, da bi vozil s kravami. Ta predsodek je brez podlage. Po celi Švici, po Tirolskem in Predarlskem, kjer imajo prvovrstno živino, vozijo s kravami tudi največji posestniki ter v splošnem sploh nimajo volov, ker jim krave več koristijo. Zakaj ne bi pri nas posnemali pametnih naredb po drugih krajih! Za neutemeljene predsodke pa danes sploh ni mesta! Za res težke vožnje je seveda rabiti le vole, manjše vožnje in lažje delo pa krave prav lahko opravljajo.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 5. oktobra: Antonija Bohinc, delavka, 34 let, Galjeva 3.

Dne 5. oktobra: Ivan Petresku, pešec, v rezervni vojaški bolnišnici v Marjanišču. — Ivan Csurar, pešec, v rezervni vojaški bolnišnici v Marjanišču.

Dne 6. oktobra: Marija Radovič, vdova vpokojenega kazniškega paznika, 77 let, Hrenova ulica 17. — Ivan Schedlich, pešec, v rezervni vojaški bolnišnici na obrtni šoli. — Eleonora Finz, zasebnica, 68 let, Stari trg 2.

Dne 7. oktobra: Matilda Golf roj. Gariboldi, vdova finančnega nadsvetnika, 80 let, Franca Jožefa cesta 7. — Ivan Burger, četovodja, v rezervni vojaški bolnišnici na obrtni šoli. — Marija Gerden, gostja, 63 let, Reber 13. — Dr. R. Repič, okrožni zdravnik, 53 let, Elizabetna cesta 2. — Ivan Pokelšek, bivši delavec hiralca, 58 let, Radeckega cesta 9.

Dne 8. oktobra: Nada Antonija Podlogar, hči mestnega tržnega stražnika, 4 mesece, Trnovski pristan 24. — Marija Rabič, krojačeva žena, hiralca, 42 let, Radeckega cesta 9. — Dorica Petrič, hči železniskega poduradnika, 10 let, Kauškova ulica 272.

Dne 9. oktobra: Marija Ostruška, branjevka, 79 let, Kongresni trg 16.

V deželni bolnišnici:

Dne 3. oktobra: Marija Ogrin, gostja, 57 let.

Dne 4. oktobra: Suzana Škerjanec, prodajalka, 17 let. — Ivan Bodlaj, železniški uslužbenec, 46 let. — Dr. Rafael Petrič, sodni praktikant, 28 let. — Josip Vatovec, vrtnar, 76 let.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Dve podstrešni sobi

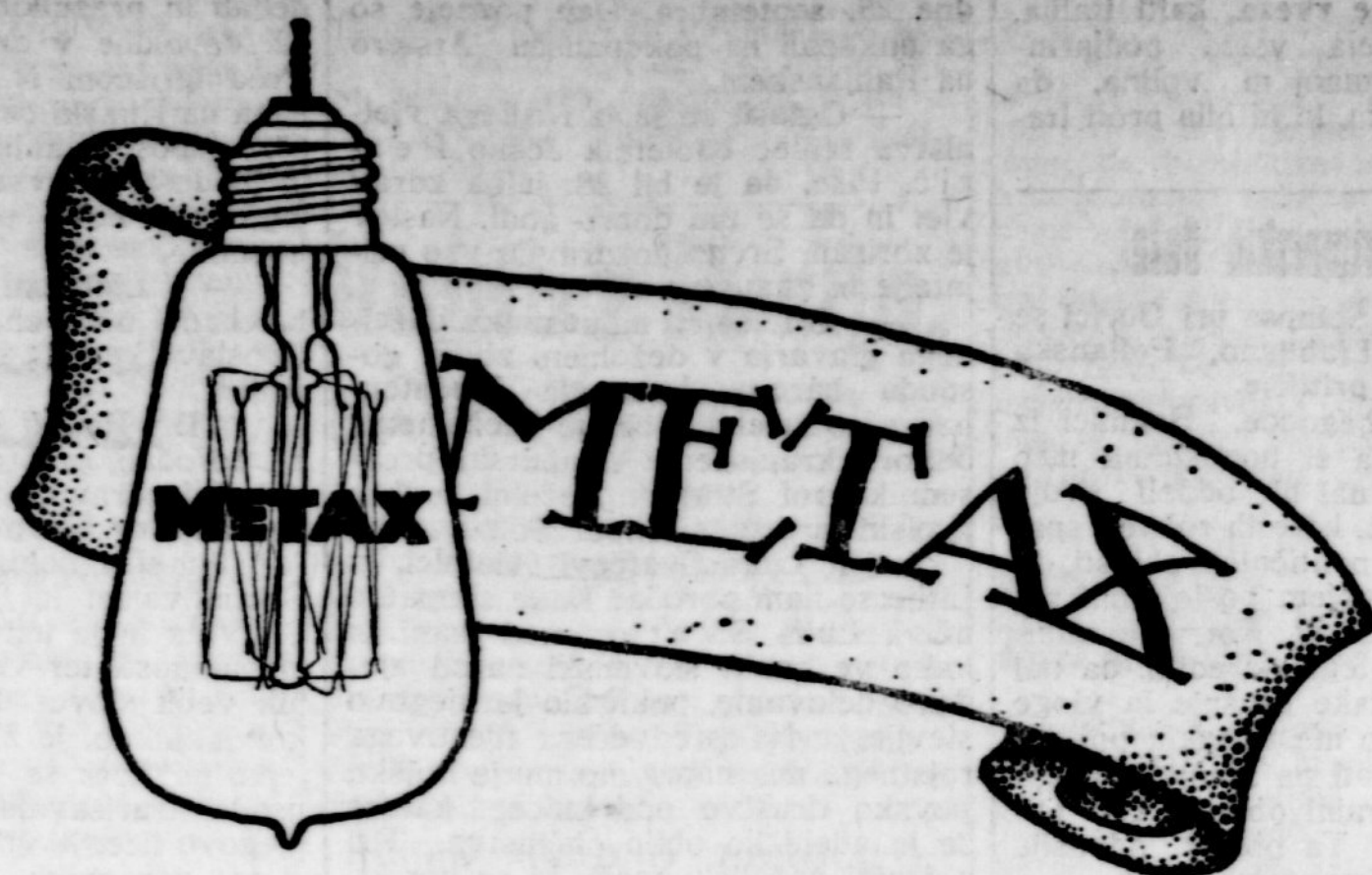
za shranitev pohištva se takoj odda 3270

Vodovodna cesta št. 28. II. nad.

Katera gospodična

bi dajala pouk za I. razred dečku v starosti 6 let.

Ponudbe z navedbo zahtevka pod »Ljubljana/3235« na upravništvo »Slov. Naroda«. 3235

Oroslav Bernatovič

trgovec

Katica Bernatovič naznanja v svojem, v imenu svoje hčerke Elze ter v imenu vseh ostalih sorodnikov pretužno vest, da je njen iskrenoljubljani soprog, oziroma oče, stari oče, brat, svak in stric, gospod

dne 9. oktobra t. l. ob 5. uri popoldne, previden s tolažili sv. vere boguvdano preminul.

Truplo nepozabnega pokojnika se boče v sredo, dne 11. oktobra 1916 ob 4. uri popoldne v hiši žalosti Mestni trg št. 5 slovesno blagoslovilo in nato položilo na pokopališču pri Sv. Križu v lastno grobnico k večnemu počitku.

Sv. maša zadušnica se boče brala v četrtek, dne 12. oktobra ob 8. uri dopoldne v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani.

V LJUBLJANI, dne 10. oktobra 1916.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Tvrška I. C. Mayer naznanja tem potom tužno vest, da je njen večletni, zvesti sotrudnik, gospod

Janko Verbič

računski podčastnik I. razreda nekoga pehotnega polka

dne 29. septembra t. l. na ruskem bojišču podlegel zavratni bolezni.

Prerano za domovino umrlemu bomo vsekdar ohranili časten spomin. 3375

V LJUBLJANI, dne 10. oktobra 1916.

Obvestilo.

Volecenjem g. hišnim posestnikom vlijudno naznanjam, da bodem svoje dimnikarske obri še nadalje vodila. Delo se boče izvrševale po zanesljivih osebah.

Obenem se zahvaljujem za prijazno naklonjenost, ki ste jo izkazovali mojemu pokojnemu možu, dimnikarskemu mojstru Ivanu Blažiču.

Tudi jaz vlijudno prosim volecenjene gosp. hišne posestnike, da bi tudi meni ohranili isto zanesanje nadalje.

Z velespoštovanjem

Antonija Blažič, dimnikarska vdova, Ljubljana, Sv. Petra cesta 49.

3267

10. oktobra se odda
lepo meblovana soba

enemu ali dvema boljšima gospodoma civilistoma, Hlaka ulica št. 21, II. nadst., vrata 6. 3128

Absolventinja

trgovskega tečaja išče primerno službo v kavi pisarni. 3233

Pismene ponudbe na uprav. »Slov. Naroda« pod »Absolventinja/3233«.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka »Ljubljanska industrija probkovih zamaškov JELAČIN & Ko Ljubljana. 2925

Naš ljubljani sin, oziroma brat in svak, gospod

Janko Verbič

črnovojniški rač. podčastnik pri nekem divizijskem poveljništvu

je dne 29. septembra t. l. podlegel bolezni, ki si jo je nakopal na severnem bojišču.

Počiva na pokopališču ruske cerkve v Karasinu.

Sv. maša zadušnica se boče brala v trnovski župni cerkvi v četrtek ob 8. uri. 3262

Priporočamo ga prijateljem in znancom v blag spomin.

V LJUBLJANI, dne 9. oktobra 1916.

Apolonija Verbič, mati. Zofija Šavnik roj. Verbič, sestra. Dr. Karol Šavnik, c. kr. sekcijski svetnik, svak.

Mesto posebnega naznanila.

Gospodična

išče stanovanje in hrano pri boljši rodbini. 3269

Ponudbe pod »Milka/3269« na uprav. »Slov. Naroda«.

Zaradi odpotovanja so vrednostne

podobe

na prodaj.

Vila Zora, Podrožnik št. 118.

Fina kamerjera

(Kammerjungfer)

se išče na prvo mesto v odlično grofovsko hišo na Hrvaškem. Pogoji: popolno znanje krojenja damskih toalet, friziranja in druge toaletne službe, znanje slovenščine oziroma hrvaščine in nemščine. Plača K 50.— mesečno.

Ponudbe na uprav. »Slov. Nar.« s prepisi spraveval, navedbo referenc in življenjskega položaja pod »Fina služba/3237«. 3237

Gospodična z daljšo prakso išče mesta vzgojiteljice.

Niže 4 razr. lahko poučuje samostojno.

Cenj. dopisi pod »Vzgojiteljica/3271« na uprav. »Slov. Naroda«.

Proda se hiša

v Kranju na Glavnem trgu; dvonadstropna z lepimi trgovskimi lokali, na najbolj ugodnem prostoru, tako da je za vsako trgovino uspeh zagotovljen.

Vprašanja je nasloviti na uprav. »Slov. Naroda«. 3268

Čaj ki ne potrebuje sladkorja

ako se pridene čaju, ko zavre »Sida meden prašek« ali pa »Sida limonadni prašek« dve do tri kavne žlice Sida praška na skodelico čaja. 1 zavoček Sida medeni prašek stane 35 vin., 1 zavoček Sida limonadni prašek stane 40 vin. Za otroke jako priporočljivo. Neobhodno potrebno za vojake, izletnike in za domačo rabo. Po pošti se pošilja najmanj 12 zavočkov po povzetju. Naroča se pri Jos. Borda, Ljubljana 3, Zoljarska ulica. Za trgovce pri večjem naročilu popust.

VRVICE

Silvia, veletrgovna Nové Benátky n. Jiz.

Vzorci zastoj in franko.

Telefon št. 18.

Prekupcem popust.

Modni salon

odprto skladišče nasproti št. 7

Ljubljana,

Židovska ulica št. 8

Marija Götzl

odprto skladišče nasproti št. 7

priporoča cenjenim damam in gospicam svojo bogato izbero najokusnejše nakitenih klobukov, vedno novih dunajskih modelov, praznik oblik prvovrstnih tovarn in najmodernejšega nakita.

Velika izbira v velour klobukih.

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Zamanja naročila obratom pošte.

Prišano najnižje cene!

Popravila po želji.